

Sygn. akt VI P 318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Ławnicy: Elżbieta Mitraszewska

Anna Marianna Wiśniewska

Protokolant Adam Łapiński

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko (...)w C.

o przywrócenie do pracy, odszkodowanie

I. zasądza od pozwanego (...)w C. na rzecz powódki I. K. kwotę 13.535,88 zł (trzydzieści tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2009 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska Dyrektora (...)w C. i umarza postępowanie w części o przywrócenie do pracy,

II. zasądza od pozwanego (...)w C. na rzecz powódki I. K. kwotę 6.768 zł (sześć tysięcy siedemset sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,

III. nakazuje pobrać od pozwanego (...)w C. kwotę 111,86 zł (sto jedenaście złotych osiemdziesiąt sześć groszy) na rzecz Skarbu Państwa – konto bankowe Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.511,96 zł (cztery tysiące pięćset jedenaście złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy).

Sygn. akt VI P 318/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 lipca 2009 roku (data prezentaty) I. K. wniosła o przywrócenie jej na stanowisko Dyrektora (...)w C. oraz zasądzenie na jej rzecz kwoty 4.038,00 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu pozwu podniosła, że pełniła funkcję Dyrektora (...)w C. przez 19 lat, po czym wójt gminy C. dnia 25 czerwca 2009 roku wręczył jej pismo bez jakiegokolwiek numeru czy sygnatury, w którym odwołał powódkę z zajmowanego stanowiska. W ocenie powódki wójt gminy nie dokonał tej czynności prawidłowo, bowiem powinien on wydać w tej materii zarządzenie. Powódka podniosła, że przed wręczeniem jej pisma zawierającego odwołanie, wójt gminy C. nie dał jej możliwości ustosunkowania się do stawianych jej zarzutów. Powódka ponadto wskazała, że w uzasadnieniu odwołania

podane są nieprawdziwe zarzuty dotyczące nieprzeprowadzenia w sposób prawidłowy rekrutacji, w trakcie trwania której powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim. Ponadto rekrutacja odbywała się na podstawie odpowiedniego regulaminu, zaakceptowanego wcześniej przez samego wójta gminy C.. Powódka odniosła się także do zarzutu braku współpracy z wójtem wskazując, że to nie ona była winna złej współpracy. Pismem procesowym z dnia 24 maja 2011 roku powódka zmodyfikowała powództwo wnosząc o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie jej ze stanowiska w wysokości 13.535,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Takie też ostateczne roszczenie powódka zgłosiła w trakcie ponownego rozpoznania sprawy.

(pozew – k. 1 – 4, pismo procesowe z dnia 24.05.2011r. – k. 150 – 152, protokół rozprawy z dnia 7.11.2012r. – k. 231, protokół rozprawy z dnia 19.09.2014r. – k. 484)

W odpowiedzi na pozew gmina C. wniosła o oddalenie powództwa w całości z uwagi na brak legitymacji procesowej biernej.

(odpowiedź na pozew – k. 81 – 82)

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej (...)w C..

(postanowienie z dnia 22.02.2012r. – k. 184)

W odpowiedzi na pozew (...)w C. wniosło o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł, że powódka nie wskazała naruszenia prawa, którego miał się dopuścić pozwany przy jej odwoływaniu ze stanowiska dyrektora.

(odpowiedź na pozew – k. 195 – 196)

Wyrokiem z dnia 6 marca 2013 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI P 402/09 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie oddalił powództwo o przywrócenie powódki do pracy oraz o odszkodowanie za niezgodne z prawem odwołanie powódki ze stanowiska dyrektora pozwanego (...)w C..

(wyrok Sądu Rejonowego z dnia 06.03.2013r. – k. 327)

Od powyższego wyroku powódka złożyła apelację wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

(apelacja – k. 343 – 344)

W wyniku rozpoznania apelacji Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 12 lutego 2014 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt VII Pa 156/13, w pkt 1 uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 2013 roku w punktach 1., 3. i 4. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając jednocześnie Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

(wyrok Sądu Okręgowego z dnia 12.02.2014r. – k. 417)

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka I. K. jest zatrudniona w pozwanym (...)w C. na stanowisku nauczyciela od 20 sierpnia 1980 roku. (...) Kurator Oświaty nadał z dniem 28 lutego 2003 roku powódce stopień nauczyciela dyplomowanego. Z kolei aktem z dnia 1 września 2006 roku wójt gminy C. powierzył jej stanowisko dyrektora (...)w C. na okres pięciu lat szkolnych, tj. od dnia 1 września 2006 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku. Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki z ostatnich trzech

miesiący zatrudnienia na stanowisku dyrektora pozwanego liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 4.511,96 zł.

(dowód: akt nominacji – k. B-3 a/o powódki, akt nadania stopnia awansu zawodowego – k. 10, akt powierzenia – k. 6 i k. B-128 a/o powódki, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 65)

Poleceniem służbowym z dnia 7 maja 2008 roku wójt gminy C. zakazał powódce przeprowadzania rekrutacji do przedszkola poprzez losowanie, jednocześnie zobowiązując powódkę do opracowania nowego regulaminu zasad dotyczących rekrutacji do przedszkola, zgodnie z zarządzeniem wójta z dnia 26 marca 2008 roku, nr (...). W odpowiedzi na to polecenie rodzice dzieci uczęszczających do przedszkola, Rada Pedagogiczna oraz zastępca wójta gminy C. zwrócili się o wójta o uchylenie tego polecenia. Jednocześnie wniesiona została również skarga do Wojewody (...) na zarządzenie wójta nr (...), którym wprowadzał on jednolite zasady rekrutacji do przedszkola. Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 16 czerwca 2008 roku, sygn. LEX.I. (...) Wojewoda (...) stwierdził nieważność tego zarządzenia wójta gminy C. oraz nieważność jego zarządzenia nr (...), wskazując, że żaden ze wskazanych w tym zarządzeniu przepisów nie daje wójtowi uprawnień do ustalenia jednolitych zasad rekrutacji do przedszkoli. Jednocześnie Wojewoda wskazał, że jeśli zasady rekrutacji nie są wskazane w statucie przedszkola, to wszelkie zmiany może wprowadzić jedynie rada przedszkola lub rada pedagogiczna przedszkola. W związku z tym rozstrzygnięciem nadzorczym rodzice 5-letnich dzieci napisali skargę do miejscowej gazety (...), w której skarżyli się na działania wójta i nierespektowanie przez niego prawa oraz tworzenie konfliktów społecznych. Również Rada Gminy C. zajęła stanowisko na sesji w dniu 25 czerwca 2008 roku w sprawie nienależytego wykonywania obowiązków przez wójta, zwracając uwagę na zaniedbania wójta związane z procesem rekrutacji dzieci do przedszkola na rok szkolny 2008/2009. Rada Gminy uznała również za wysoce naganne i niedopuszczalne zachowanie wójta gminy oraz podległych mu pracowników wobec powódki jako dyrektorki przedszkola.

Rekrutacja do (...)w C. na rok szkolny 2008/2009 odbyła się pod nieobecność powódki, która była wówczas na zwolnieniu lekarskim, co było związane z zabiegami leczniczymi na gardło. Dnia 7 maja 2008 roku wójt doręczył w lecznicy powódce pismo, w którym odwołał ją z wcześniej udzielonego urlopu wypoczynkowego i nakazał jej natychmiastowy powrót do przedszkola. Powódka jednak nie wróciła do pracy, gdyż dostała zwolnienie lekarskie na okres od 13 maja 2008 roku do 31 maja 2008 roku. Z kolei pismami z dnia 12 maja 2008 roku oraz z dnia 13 maja 2008 roku rodzice zwrócili się do wójta o przeprowadzenie rekrutacji w związku z niejasnością przepisów jej dotyczących. Rodzice wskazali, że niejasność ta nie wynika jednak w jakikolwiek sposób z działań powódki jako dyrektorki przedszkola, lecz jest wynikiem jedynie braku współpracy z samym wójtem, który odrzucił nowy regulamin rekrutacyjny, pomimo jego zgodności z wcześniejszym zarządzeniem wójta nr (...).

W związku z nieobecnością powódki wójt skierował dnia 14 maja 2008 roku do zastępcy dyrektora A. Z. (1) polecenie przeprowadzenia rekrutacji. A. Z. (1) poprosiła wprawdzie o uszczegółowienie zasad rekrutacji i wskazanie w oparciu o jaki regulamin ma się ona odbywać. W odpowiedzi wójt wskazał jej, że przy naborze należy stosować kryteria określone w jego zarządzeniu nr (...), tego samego dnia (tj. 14 maja 2008 roku) nie zdołano jednak zebrać Komisji Rekrutacyjnej ze względu na krótki czas od otrzymania polecenia wójta do spotkania w przedszkolu (1 godzina). A. Z. (1) międzyczasie również się rozchorowała, wobec czego wójt polecenie przeprowadzenia tej rekrutacji wydał T. W., którą jednocześnie tymczasowo ustanowił osobą pełniącą obowiązki dyrektora do czasu powrotu powódki ze zwolnienia. T. W. jednak odmówiła przeprowadzenia rekrutacji, wójt więc ostatecznie sam powołał Komisję Rekrutacyjną złożoną z pracowników urzędu gminy, której przewodniczącą została zastępca wójta O. T.. W skład komisji weszli: O. W., I. H., J. W. i pracownik przedszkola. Ta Komisja dokonała rekrutacji na podstawie zarządzeń wójta nr (...) i nr (...). Komisji tej T. W. przekazała złożone przez rodziców karty zgłoszeniowe. Komisja wyłoniła dzieci, które miały być przyjęte do przedszkola na rok szkolny 2008/2009 i przekazała listę dzieci do wywieszenia w przedszkolu. Po stwierdzeniu nieważności zarządzeń wójta nr (...) i nr (...) przez Wojewodę (...) i powrocie powódki ze zwolnienia, powódka dwukrotnie zwróciła się do wójta pisemnie z pytaniem na jakich zasadach mają być przyjmowane dzieci w sytuacji, gdy chętnych jest więcej niż wolnych miejsc w przedszkolu. W związku z brakiem zgody wójta na ponowną rekrutację oraz w sytuacji, gdy zwołana przez wójta i działająca pod przewodnictwem zastępcy wójta Komisja Rekrutacyjna przyjęła dzieci zbyt młode (dwuletnie, zaś zgodnie ze Statutem (...) w C. z dnia 2 marca 2004 roku do przedszkola

uczęszczają dzieci w wieku od 3 do 6 lat (§ 21 ust. 1 statutu)), powódka po konsultacjach z Radą Pedagogiczną zdecydowała się uporządkować listy dzieci zgodnie z datami ich urodzenia. Jednocześnie na nieprzestrzeganie - przez zwołaną przez wójta Komisję Rekrutacyjną - statutu przedszkola oraz przyjmowanie w wyniku tego dzieci zbyt młodych, zwrócili uwagę w piśmie z dnia 23 maja 2008 roku członkowie Rady Pedagogicznej przedszkola. Członkowie Rady Pedagogicznej wnieśli także skargę do Ministra Edukacji Narodowej podnosząc zarzuty związane z rekrutacją przeciwko wójtowi. W związku ze stwierdzeniem nieważności zarządzeń wójta nr (...) i nr (...) doszło również do chaosu organizacyjnego, gdyż niektóre karty rodziców zgłaszających swe sześciolatek dzieci do (...) w C. nie zostały rozpatrzone podczas rekrutacji. W związku z tym rodzice dzieci, których karty nie zostały rozpatrzone skierowali do radnych Rady Gminy C. pismo, w którym domagali się przyjęcia swych sześciolatek dzieci do przedszkola.

(dowód: polecenie służbowe z dnia 07.05.2008r. – k. B-146 a/o powódki, rozstrzygnięcie nadzorcze LEX.I (...) – k. 24, skarga rodziców z dnia 27.06.2008r. – k. 26 – 28, stanowisko Rady Gminy nr 4/08- k. 29, zeznania świadka B. W. – k. 474 – 476, pismo z dnia 12.05.2008r. – k. 568, odwołanie do komisji rekrutacyjnej – k. 578, pismo rodziców do radnych z dnia 25.06.2008r. – k. 577, pismo powódki z dnia 03.09.2008r. – k. 618, pismo (...) z dnia 12.05.2008r. – k. 18, pismo (...) z dnia 13.05.2008r. – k. 19 – 20, pismo z dnia 21.05.2008r. – k. 498, zeznania świadka M. P. – k. 480 – 481, zeznania świadka T. W. – k. 481 – 483, pismo członków Rady Pedagogicznej z dnia 23.05.2008r. – k. 21, skarga z dnia 03.06.2008r. – k. 22 – 23, upoważnienie dla A. Z. z dnia 14.05.2008r. – k. 569, polecenie służbowe z dnia 14.05.2008r. – k. 570, notatki służbowe z dnia 14.05.2008r. – k. 571 i k. 573, pismo wójta z dnia 14.05.2008r. – k. 572, polecenie służbowe z dnia 16.05.2008r. – k. 574, pismo z dnia 16.05.2008r. – k. 575, komunikat Urzędu Gminy C. – k. 576, zeznania świadka O. W. – k. 586 - 588, zeznania powódki I. K. – k. 647 – 648, odwołanie powódki z urlopu wypoczynkowego – k. B-148 a/o powódki, kserokopie zaświadczeń ZUS ZLA – k. 17, statut przedszkola z dnia 02.03.2004r. wraz z załącznikami – k. 246 – 277)

Pismem z dnia 14 lipca 2008 roku (...) Kurator Oświaty przekazał ocenę powódki. Ocena ta była negatywna. Kurator wskazał na opór powódki do dokonania zmian w regulaminie rekrutacji, a także na kwestionowanie przez dyrektora przedszkola rekrutacji na rok szkolny 2008/2009, jednocześnie wskazując, że wójt był zmuszony do przeprowadzenia rekrutacji w nieobecności powódki, która była spowodowana jej problemami zdrowotnymi. Wcześniej ocena powódki została przeprowadzona w 2003 roku i wówczas (...) Kurator Oświaty przyznał jej ocenę wyróżniającą.

W 2008 roku przedszkole było również kontrolowane przez pracowników Urzędu Gminy: O. T. i I. H. w dniach od 5 - 11 czerwca 2008 roku oraz przez J. W. w dniach 10 - 11 czerwca 2008 roku.

(dowód: ocena powódki z 2008 roku – k. 512 – 519, ocena powódki z 2003 roku – k. 622 – 625, upoważnienia do przeprowadzenia kontroli – k. 529 - 530)

Pismem z dnia 12 maja 2008 roku wójt gminy C. skierował do Ministerstwa Edukacji Narodowej pytanie, czy do publicznego przedszkola może być przeprowadzana rekrutacja na zasadzie losowania. W odpowiedzi pismem z dnia 2 czerwca 2008 roku Ministerstwo Edukacji Narodowej wyraziło stanowisko, iż nie można dokonywać rekrutacji do przedszkoli na podstawie losowania.

W dniach 11 i 13 czerwca 2008 roku (...) Kurator Oświaty przeprowadził kontrolę związaną z zamiarem dokonania oceny pracy powódki. W wyniku kontroli stwierdził, że w statucie przedszkola brakuje niektórych elementów, zaś zapisy dotyczące dyżurów feryjnych są niezgodne z przepisami prawa. W związku z tymi zastrzeżeniami pismem z dnia 5 stycznia 2009 roku wójt gminy C. zobowiązał powódkę do znowelizowania statutu przedszkola oraz regulaminu rekrutacji i przedłożenie ich do dnia 28 lutego 2009 roku. Pismem z dnia 8 stycznia 2009 roku Rada Pedagogiczna zwróciła się do wójta, aby wskazał on kryteria, które powinny decydować o przyjęciu dzieci do przedszkola w sytuacji, gdy liczba dzieci zgłoszonych jest większa niż liczba miejsc w danej grupie, co miało ułatwić i usprawnić proces opracowania nowego regulaminu rekrutacji.

Ostatecznie Rada Pedagogiczna Przedszkola uchwaliła nowy Regulamin Rekrutacji Dzieci do (...) w C., który został uchwalony w ostatecznej wersji na zebraniu w dniu 16 lutego 2009 roku. W treści regulaminu określono, że do przedszkola przyjmowane są dzieci w wieku od 3 do 5 lat (§ 1). W skład Komisji Rekrutacyjnej, która miała zajmować się rekrutacją, miał wchodzić wójt gminy C. lub osoba przez niego wskazana (§ 4 ust. 4). W § 7 regulaminu określono, że w sytuacji, gdy liczba dzieci spełniających wymogi regulaminu jest wyższa niż liczba miejsc, decydujący głos o przyjęciu należy do przedstawiciela organu prowadzącego. Z kolei w § 9 uchwalono, iż dla dzieci które nie znalazły się na listach przyjęć, tworzy się listę rezerwową, zaś o kolejności na tej liście również decyduje przedstawiciel organu prowadzącego. Powyższy regulamin został pozytywnie zaopiniowany przez wójta gminy C. dnia 23 lutego 2009 roku.

(dowód: pismo z dnia 12.05.2008r. (...) – k. 566 – 567, pismo MEN z dnia 21.05.2008r. – k. 496 – 497 i k. 503 - 504, polecenie służbowe z dnia 05.01.2009r. – k. B-158 a/o powódki, pismo Rady Pedagogicznej z dnia 08.01.2009r. – k. 30, Regulamin Rady Pedagogicznej w sprawie rekrutacji dzieci do (...)w C. – k. 31 – 33, pozytywna opinia wójta – k. 34)

Pierwsze posiedzenie komisji rekrutacyjnej dokonującej rekrutacji na rok szkolny 2009/2010 do (...)w C. miało miejsce w dniu 7 kwietnia 2009 roku. Komisji przewodniczyła powódka. W toku rekrutacji okazało się, że jest zbyt dużo dzieci w grupie 3-latków w stosunku do miejsc w przedszkolu, w związku z czym zgodnie z regulaminem rekrutacji komisja zwróciła się do przedstawiciela organu prowadzącego, którym na tym posiedzeniu była D. C., aby wybrała ona jedenaście kart dzieci do przyjęcia na rok szkolny 2009/2010. Początkowo D. C. zawnioskowała o wybór przez każdego członka komisji po jednej karcie, jednak wniosek ten został odrzucony. Ostatecznie na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2009 roku D. C. wybrała jedenaście kart dzieci, jednocześnie komisja rekrutacyjna zobowiązała ją do przedstawienia uzasadnienia pisemnego dokonanego wyboru. Na kolejnym posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2009 roku, które było posiedzeniem związanym z rozpatrywaniem odwołań rodziców dzieci nieprzyjętych, zebrani rodzice domagali się przedstawienia kryteriów, którymi kierowała się D. C. przy wyborze 11 kart dzieci. Zapytana wskazała, że trudno jej było znaleźć jednoznaczne kryterium i starała się szukać dzieci, których rodzice mogą otrzymywać niższe wynagrodzenie, jednocześnie twierdząc, że nie jest pewna swojego wyboru i że źle się z tym czuje. W odpowiedzi rodzice 3-latków podnieśli, że nie wiedzieli, że kryterium decydującym może być wykonywana przez nich praca, czy zajmowane stanowisko i z tego powodu część z nich nie wpisywała takich informacji. Po burzliwej dyskusji D. C. jako przedstawiciel wójta oświadczyła, że wycofuje się ze swej decyzji co do wyboru z dnia 7.04.2009 roku, po czym zdecydowała, że ponowne ustalenie listy 11 dzieci przyjętych do przedszkola odbędzie się w drodze losowania. Przed losowaniem D. C. opuściła jednak posiedzenie w związku ze sprawą prywatną. Posiedzenie zostało wobec tego odroczone do dnia 16 kwietnia 2009 roku, jednak na ten termin nie przybył jakikolwiek przedstawiciel wójta. Powódka przed posiedzeniem z dnia 16.04.2009r. próbowała kontaktować się z wójtem odnośnie wysłania przez niego swego przedstawiciela na posiedzenie komisji rekrutacyjnej. Jednocześnie w dniu posiedzenia powódce przekazano, że D. C. nie może uczestniczyć w posiedzeniu, w związku z czym to powódka ma się zająć przeprowadzeniem rekrutacji. W sytuacji braku przedstawiciela organu prowadzącego komisja zdecydowała o niemożności wyboru 11 dzieci do grupy 3-latków. Przed zamknięciem posiedzenia zdołał jednak przybyć wójt gminy C., wezwany przez rodziców domagających się ustalenia ostatecznej listy dzieci przyjętych do przedszkola. Wójt odmówił ustalenia nowej listy dzieci w drodze losowania i jednocześnie zaakceptował listę 11 dzieci sporządzoną na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2009 roku przez D. C.. Wójt odmówił rozpatrzenia odwołań oraz odmówił ustalenia listy rezerwowej. Rodzice dzieci byli dezorientowani zachowaniem wójta i wnosili liczne skargi do komisji oświaty działającej w ramach Rady Gminy C., nie wiedzieli oni jakie kryteria zastosował wójt przy wyborze dzieci, które zostały przyjęte do przedszkola, wnosili oni również o przywrócenie metody wyboru dzieci przez losowanie.

(dowód: protokół z posiedzenia komisji rekrutacyjnej z dnia 07.04.2009r. – k. 36 – 38, protokół posiedzenia z dnia 14.04.2009r. – k. 39 – 42, protokół z posiedzenia z dnia 16.04.2009r. – k. 43 – 45, lista dzieci przyjętych do grupy 3-latków – k. 35, zeznania świadka B. W. – k. 474 – 476, zeznania świadka R. R. – k. 477 – 479)

Dnia 25 czerwca 2009 roku powódce wręczono odwołanie jej ze stanowiska dyrektora (...)w C.. W uzasadnieniu odwołania wójt gminy C. wskazał, iż jego przyczyną jest brak współpracy na linii dyrektor przedszkola – wójt gminy w zakresie funkcjonowania placówki. Ponadto wskazano na niewykonywanie przez powódkę jej obowiązków polegające na nieprzeprowadzeniu w prawidłowy sposób rekrutacji do przedszkola na rok szkolny 2008/2009 i na rok szkolny 2009/2010, co doprowadziło do konieczności reorganizacji przyjętego porządku pracy i skutkowało chaosem organizacyjnym i brakiem możliwości prawidłowego funkcjonowania placówki. Powódce zarzucono, że jej działania prowadzą do destabilizacji funkcjonowania placówki.

Przed wręczeniem powódce odwołania wójt gminy C. pismem z dnia 10 czerwca 2009 roku skierował do (...) Kuratora Oświaty w W. wniosek o wydanie opinii w zakresie możliwości odwołania powódki z funkcji dyrektora (...) w C.. Kuratorium nie odesłało jednak w terminie jakiegokolwiek opinii w tej sprawie.

W związku z odwołaniem powódki ze stanowiska dyrektora (...) grupa rodziców dzieci do niego uczęszczających wniosła skargę do Wojewody (...) wnosząc o uznanie za sprzeczne z prawem pisma wójta gminy C. zawierającego to odwołanie. Również grupa radnych rady gminy C. obecna na posiedzeniu Komisji Finansów w dniu 25 czerwca 2009 roku wystąpiła do wójta z pisemnym apelem o zmianę jego decyzji i pozostawienie powódki na stanowisku dyrektorki (...)

(dowód: odwołanie – k. 16 - 16 verte i k. B-161 a/o powódki, wniosek wydanie opinii z dnia 10.06.2009r. – k. 238 – 242, zeznania świadka S. T. – k. 232 – 235, skarga z dnia 06.07.2009r. – k. 46 – 50, pismo radnych z dnia 25.06.2009r. – k. 645)

Po odwołaniu powódki ze stanowiska dyrektora do nowej dyrektorki wpłynęło pismo (...) Kuratora Oświaty z dnia 4 września 2009 roku, w którym kurator stwierdził, iż zapis z § 7 o decydowaniu przez organ prowadzący przedszkole o przyjęciu do przedszkola dzieci w przypadku, gdy jest zbyt duża ich liczba w stosunku do miejsc w przedszkolu jest niezgodny z odpowiednimi przepisami prawa. Z kolei w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 27 lipca 2010 roku Najwyższa Izba Kontroli powtórzyła wnioski płynące ze stanowiska (...) Kuratora Oświaty. Jednocześnie jednak NIK ocenił pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, realizację przez gminę zadań z zakresu prowadzenia placówek wychowania przedszkolnego. W ramach kontroli NIK skontrolował lata 2007/2008 – 2009/2010 (I semestr).

(dowód: pismo (...) Kuratora Oświaty z dnia 04.09.2009r. – k. 506 – 508, wystąpienie pokontrolne NIK – k. 197 - 201)

Współpraca powódki I. K. z wójtem gminy C. S. T.układała się źle, lecz było to spowodowane działaniami samego wójta. Jednocześnie powódka bardzo dobrze współpracowała z rodzicami dzieci uczęszczających do przedszkola, z Radą Pedagogiczną, a także z komisją oświaty w Radzie Gminy C.. Powódka była cenionym przez rodziców dyrektorem przedszkola. Rodzice dzieci, które uczęszczały do Przedszkola Samorządowego w C., sporządzili pisemną opinię o powódce z dnia 4 czerwca 2008 roku, w której wyrazili swe uznanie dla jej działań.

(dowód: stanowisko Rady Rodziców w zakresie oceny powódki z dnia 04.06.2008r. – k. 11 – 14, zeznania świadka B. W. – k. 474 – 476, zeznania świadka A. S. – k. 476 – 477, zeznania świadka R. R. – k. 477 – 479, zeznania świadka M. P. – k. 480 – 481, zeznania świadka T. W. – k. 481 – 483)

Przeprowadzanie rekrutacji do przedszkola do czasu wprowadzenia nowego regulaminu rekrutacji z 2009 roku odbywało się na zasadzie losowania, gdy po wyczerpaniu innych kryteriów pozostawało zbyt dużo dzieci w stosunku do ilości miejsc. Procedurę losowania zaproponował poprzedni wójt gminy C. - T. A. - który piastował ten urząd do 6 grudnia roku 2006.

(dowód: zeznania świadka T. A. – k. 483 - 484)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych dokumentów i innych środków dowodowych (tj. kserokopie dokumentów, czy kserokopie zaświadczeń ZUS ZLA) znajdujących się w aktach sprawy. Sąd miał jednocześnie na uwadze, iż część dokumentów nie miała znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego na potrzeby niniejszej sprawy, jak chociażby statut przedszkola z k. 278 – 306, który został już wprowadzony po odwołaniu powódki, jak również regulamin rekrutacji z 2010 roku z k. 307 – 312, który również zaczął obowiązywać po jej odwołaniu, w związku z czym nie mógł stanowić podstawy dla ustalenia okoliczności towarzyszących samemu odwołaniu, czy też okoliczności wskazanych w uzasadnieniu tego odwołania. Sąd nie wziął pod uwagę również dokumentów z k. 626 – 629, ponieważ dotyczą one rekrutacji w roku 2007, która nie była objęta badaniem co do jej prawidłowości, gdyż wójt nie postawił powódce w treści odwołania zarzutu związanego z tą rekrutacją. Sąd dokonał ustaleń również na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych powódki. Sąd oparł się także na zeznaniach świadków oraz zeznaniach powódki I. K. i dyrektorki przedszkola A. K., odpowiednio oceniając wiarygodność zeznań każdej wzywanej osoby.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadków: A. S. (k. 476 – 477), R. R. (k. 477 – 479), M. P. (k. 480 – 481), T. W. (k. 481 – 483), T. A. (k. 483 – 484), W. K. (k. 646 - 647). Zeznania świadków są ze sobą zgodne, w szczególności świadkowie wskazują na nieprawidłowości przy rekrutacji, nie łącząc ich jednak z osobą powódki, jednocześnie świadkowie zauważają brak właściwej komunikacji powódki z wójtem, co jednak było spowodowane działaniami wójta. Świadkowie są również zgodni co do kompetencji powódki w kierowaniu przedszkolem i jej bardzo dobrej współpracy z rodzicami, radą pedagogiczną, czy komisją oświaty rady gminy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. W. (k. 474 – 476) w zakresie, w jakim świadek zeznaje, że wójt podjął się w 2009 roku rekrutacji dlatego, gdyż zarzucił powódce, że nie przeprowadziła jej w sposób prawidłowy. Z ustaleń Sądu wynika, że wójt lub jego przedstawiciel był zobowiązany do przeprowadzenia wyboru dzieci przyjmowanych do przedszkola w sytuacji, gdy dzieci było za dużo w stosunku do miejsc, wobec czego działania wójta nie były spowodowane jego negatywną oceną działań powódki, lecz zapisem w regulaminie rekrutacji, który został pozytywnie zaopiniowany przez samego wójta. Również zeznania świadka w zakresie, w jakim twierdzi on, że powódka przeprowadzała rekrutację w 2009 roku według takich samych zasad jak w latach wcześniejszych nie wytrzymują konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym, z którego wynika jednoznacznie, że przed rekrutacją na rok szkolny 2009/2010 zmieniono regulamin rekrutacji, który m. in. wykluczył wybór dzieci w drodze losowania, co do tej pory było praktykowane przez powódkę. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka B. W. za wiarygodne, korespondują one bowiem z pozostałymi ustaleniami dokonanymi przez Sąd, znajdującymi potwierdzenie w zeznaniach innych świadków oraz w środkach dowodowych uznanych przez Sąd za wiarygodne. Odnośnie zeznań świadka B. W. o treści „współpraca powódki z wójtem z informacji, które do nas docierały była średnia albo zła” Sąd uznał, analizując zeznania świadka jako całość, iż świadek wskazał, że współpraca ta była zła, jednak nie z winy powódki lecz z winy wójta. Świadek bowiem dalej wskazuje, że jego współpraca z wójtem również układała się źle, podobnie jak i współpraca z wójtem całej rady gminy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka O. W. (k. 586 - 588) w zakresie, w jakim świadek zeznaje, że „była ingerencja Policji, gdy powódka odmówiła nam przejrzenia dokumentów”, gdyż zdarzenie takie nie znajduje potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, ponadto z zeznań świadka nie wiadomo dokładnie o jakie dokumenty i jaką sytuację chodzi. Dla Sądu niezrozumiałe jest również stwierdzenie świadka „to jest ta komunikacja, której jak mówiłam nie było”; jest to bowiem sformułowanie wewnętrznie sprzeczne, ponadto nie wiadomo z zeznań świadka o jaką komunikację, w jakim zakresie chodzi oraz nie wiadomo, czy ta komunikacja była, czy też jej nie było. Świadek również nie uściślił o jaką rekrutację chodzi, gdy zeznaje: „moim zdaniem rekrutacja była nieważna, skoro wójt ją uchylił”, z pozostałego bowiem materiału dowodowego wynika, że odnośnie rekrutacji z roku 2008 wójt sformował komisję rekrutacyjną, która działała na podstawie jego zarządzeń, które zostały następnie uznane za nieważne, jednak nie przez wójta, lecz przez Wojewodę (...). Przy rekrutacji zaś w roku 2009 wójt ograniczył się do zatwierdzenia listy 11 dzieci wybranych przez D. C.. Również we fragmencie zeznań „działania były takie, żeby opóźnić rekrutację” nie wiadomo czyje to były działania. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka O. W. za wiarygodne.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka Ł. W. (k. 603 - 605) w zakresie, w jakim świadek zeznaje, że w 2008 roku pierwszą rekrutację przeprowadziło przedszkole, a drugą Urząd Gminy, bowiem w rzeczywistości była jedynie jedna rekrutacja przeprowadzona przez Komisję Rekrutacyjną złożoną przez pracowników Urzędu Gminy. Jednocześnie Sąd zauważył, że nieporozumienie z brakiem przyjęcia 2,5 letniego dziecka świadka wynikało z nieprzestrzegania - przez Komisję Rekrutacyjną powołaną przez wójta -statutu przedszkola, który przewidywał przyjmowanie dzieci w wieku od 3 lat, w związku z czym powódka decydując po swym powrocie do przedszkola o nieprzyjęciu dziecka świadka kierowała się zgodnością ze statutem przedszkola. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka Ł. W. za wiarygodne.

Sąd nie dał wiary zeznaniom byłego już wójta S. T. (k. 232 – 235 i k. 605 - 606) w zakresie, w jakim świadek zeznaje, że sprawą odwołania powódki zajmowało się (...) Kuratorium Oświaty, Wojewoda oraz NIK, gdyż w aktach postępowania brak jest jakichkolwiek rozstrzygnięć tych organów w przedmiocie samego odwołania powódki, zaś pisma kuratora, czy NIK-u dotyczą albo funkcjonowania przedszkola oraz jego regulaminu, albo też oceny powódki, ale przeprowadzonej w latach wcześniejszych niż 2009 rok. Również zeznania świadka co do naboru w roku 2008, gdzie świadek twierdzi, że nabór ten przeprowadzała powódka oraz, że brała w nim udział D. C. są niewiarygodne, gdyż rekrutacji w 2008 roku powódka w ogóle nie przeprowadzała, zaś D. C. brał udział w rekrutacji w roku 2009. Nie są również wiarygodne zeznania świadka w zakresie twierdzeń, jakoby kontrola NIK-u potwierdziła niezbędność odwołania powódki, gdyż w przekazanym wystąpieniu pokontrolnym NIK nie ma wzmianki o celowości, czy konieczności odwołania powódki ze stanowiska dyrektora przedszkola. Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie, w jakim twierdzi on, że były problemy z rekrutacją, lecz jednocześnie w ocenie Sądu problemy te nie wynikały z działań powódki. Również zeznania odnośnie problemów w relacjach pomiędzy wójtem a powódką jako dyrektorką przedszkola zostały uznane za wiarygodne, jednak Sąd miał na uwadze, iż problemy te nie były spowodowane przez powódkę, co z kolei wynika z zeznań innych świadków. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki I. K. (k. 321- 322 i k. 647 – 648) w zakresie, w jakim powódka wskazuje, że wójt miał przygotowanego kandydata na jej miejsce, co miało być powodem odwołania jej ze stanowiska dyrektora. Nie znajduje to bowiem potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Sąd nie dał wiary także zeznaniom powódki w zakresie, w jakim twierdzi ona, że w 2009 roku rekrutacja była prowadzona poprzez losowanie, na które wójt zezwolił, bowiem z pozostałego materiału dowodowego wynika, że w 2009 roku nie było już losowania, zaś w przypadku większej liczby dzieci niż ilość miejsc w przedszkolu nowy regulamin rekrutacji przekazywał kompetencje do wyboru dzieci przyjmowanych do placówki w ręce wójta. W pozostałym zakresie zeznania powódki zostały uznane za wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania obecnej dyrektorki przedszkola A. K. (k. 648 – 649), mając jednak na uwadze, iż dyrektorka powtarza wnioski płynące ze złożonych w sprawie dokumentów, nie wypowiadając się jednak odnośnie samych rekrutacji w latach 2008 – 2009. Nie ma ona również wiedzy na temat relacji między powódką a wójtem.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Rozpoznaniu w niniejszej sprawie podlega roszczenie powódki dotyczące zasądzenia na jej rzecz odszkodowania w związku z niezgodnym z prawem odwołaniem jej ze stanowiska dyrektora przedszkola.

Kluczową regulacją dla oceny wręzonego powódcie odwołania jest art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (t.j. Dz. U. Z 2004 roku, Nr 256, poz. 2572, ze zm.). Zgodnie z tym unormowaniem organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia. Jak wynika z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego powódka była zatrudniona w (...)w C., zaś od dnia 1 września 2006 roku wójt gminy C. powierzył jej stanowisko dyrektora tego przedszkola, które

to stanowisko niewątpliwie należy uznać za kierownicze. Jak więc widać z analizy przytoczonej wyżej regulacji ustawy o systemie oświaty, wójt gminy C., jako organ powierzający powódce stanowisko dyrektorki (...), mógł też ją z tego stanowiska odwołać po spełnieniu przesłanek określonych w art. 38 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

Jak wynika z treści przytoczonej wyżej regulacji przesłankami odwołania powódki są: zajście szczególnie uzasadnionego przypadku oraz zasięgnięcie opinii kuratora oświaty. Odnośnie samej opinii kuratora ustawodawca nie jest w tej materii zbyt rygorystyczny, bowiem jak wynika z art. 38 ust. 2 ustawy o systemie oświaty kurator ma jedynie 5 dni na wydanie takiej opinii, jednak w razie jej niewydania przyjmuje się, że wyraził on opinię pozytywną. W niniejszej sprawie doszło do analogicznej sytuacji, wójt gminy C. skierował bowiem pismo do (...) Kuratora Oświaty w W., w którym wskazywał na konieczność, jego zdaniem, odwołania powódki z pełnionej funkcji, kurator jednak nie wydał w tym przedmiocie żadnej opinii w ustawowym terminie, w związku z czym organ samorządowy pod względem spełnienia tej przesłanki mógł wręczyć powódce odwołanie.

W tym jednak miejscu należy przejść do zdecydowanie ważniejszej i decydującej przesłanki odwołania powódki ze stanowiska dyrektorki przedszkola, a mianowicie do przesłanki szczególnie uzasadnionego przypadku. Przed przejściem do analizy, czy przypadek taki miał miejsce w niniejszej sprawie należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na linię orzeczniczą ukształtowaną w związku ze sporami pracowniczymi na tle tego unormowania ustawy o systemie oświaty. Przede wszystkim należy uznać, iż odwołanie powódki ze stanowiska dyrektorki przedszkola jest czynnością zmieniającą jej stosunek pracy (wyrok SN z dnia 10 stycznia 2003 roku, sygn. akt I PK 74/02). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 grudnia 2003 roku, sygn. akt I PK 103/03 słusznie zauważył, że czynność odwołania należy uznać za czynność w wysokim stopniu zbliżoną do wypowiedzenia zmieniającego. Taka konstatacja skutkuje możliwością odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu pracy odnoszących się do wypowiedzenia zmieniającego, a więc chociażby art. 45 KP. Jednocześnie Sąd Najwyższy w tym wyroku I PK 103/03 z powyższych rozważań wysnuł - niewątpliwie słuszny - wniosek że do przypadków wręczenia pracownikowi odwołania go z funkcji kierowniczej w placówce oświatowej należy stosować odpowiednio regulację z art. 30 § 4 KP, który wprowadza obowiązek wskazania w treści pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony przyczyny tego wypowiedzenia. Odpowiednio stosując ten nakaz należy więc uznać, iż wójt gminy C. powinien w swym oświadczeniu w przedmiocie odwołania powódki ze stanowiska dyrektorki przedszkola wskazać konkretne przyczyny przedmiotowego odwołania. Z analizy wręzonego powódce odwołania z dnia 25 czerwca 2009 roku wynika, że wójt wskazał w nim przyczyny mające przemawiać za podjęciem przez niego takiej decyzji. Przyczyny te powinny wobec tego zostać następnie przeanalizowane w świetle spełnienia przez nie wymogów do uznania ich jako przypadki szczególnie uzasadnione.

Przypadek szczególnie uzasadniony jest pojęciem niedookreślonym na gruncie ustawy o systemie oświaty i aby prawidłowo określić zakres tego pojęcia należy przytoczyć tezy wynikające z orzecznictwa sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I OSK 2703/12 „szczególne przypadki, o jakich mowa w przepisie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty, to nie takie, które w subiektywnym odczuciu organu prowadzącego są szczególne tylko takie, które obiektywnie powodują destabilizację pod względem dydaktycznym, wychowawczym czy oświatowym jednostki oświatowej kierowanej przez nauczyciela, a jedyną możliwością zapobiegnięcia takiej sytuacji jest odwołanie dyrektora w trakcie roku szkolnego. Niezbędnym jest w takich sytuacjach, aby organ prowadzący przed wydaniem zarządzenia w trybie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty rozważył w sposób szczególny dobro podopiecznych kierowanej jednostki oświatowej i mając to na względzie ocenił, czy zachodzi szczególny przypadek uzasadniający odwołanie bez wypowiedzenia”. W orzecznictwie podkreśla się zwłaszcza, że szczególnie uzasadnione przypadki powinny być związane z nagłymi sytuacjami wynikłymi z działań lub zaniechań dyrektora placówki, które jednocześnie uniemożliwiają dalsze zajmowanie przez niego tego stanowiska. Naczelny Sąd Administracyjny podkreśla, że zachodzi wówczas konieczność natychmiastowego przerwania wykonywania funkcji dyrektora z uwagi na zagrożenie dla interesu publicznego i dalszego funkcjonowania szkoły (wyrok NSA z dnia 16 maja 2012 roku, sygn. akt I OSK 1975/11). Jednocześnie wskazuje się, że naruszenie swych obowiązków przez dyrektora placówki musi być na tyle istotne, że

nie pozwala na dalsze wykonywanie obowiązków przez daną osobę (wyrok NSA z dnia 11 maja 2012 roku, sygn. akt I OSK 1974/11).

W orzecznictwie powszechnie aprobowany jest też pogląd, iż przypadkiem szczególnie uzasadnionym w rozumieniu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty nie może być negatywna ocena pracy, czy negatywna ocena wykonywanych przez osobę na kierowniczym stanowisku działań (wyrok NSA z dnia 8 lutego 2011 roku, sygn. akt I OSK 1928/10, wyrok NSA z dnia 19 listopada 2010 roku, sygn. akt I OSK 1530/10). Podzielić należy także pogląd wskazujący, że nie każde naruszenie prawa przez dyrektora jest wystarczające dla skorzystania z regulacji z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 12 marca 2014 roku, sygn. akt II SA/Bd 1566/13). Niewątpliwie należy również uznać, iż dane zachowanie pracownika musi stanowić ów szczególnie uzasadniony przypadek obiektywnie, nie można bowiem uznać zgodności z ustawą wręczonego odwołania, gdy jedynie subiektywne przekonanie organu odwołującego przemawia za uznaniem zachowania za szczególnie uzasadniony przypadek (wyrok NSA z dnia 9 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I OSK 2703/12). Należy również uznać, iż pojęcie szczególnie uzasadnionego przypadku powinno podlegać ścisłej wykładni (wyrok NSA z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt I OSK 724/12).

W świetle powyższego Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie wręczone powódce dnia 25 czerwca 2009 roku odwołanie jej z pełnienia stanowiska dyrektora (...)w C. jest nieuzasadnione i tym samym niezgodne z prawem, nie są bowiem spełnione przesłanki umożliwiające takie odwołanie z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty.

Jako szczególnie uzasadniony przypadek należy w niniejszej sprawie analizować jedynie zdarzenia i zachowania powódki wskazane wprost w treści odwołania przez wójta gminy C.. Jak wynika z analizy tego odwołania są to:

- brak współpracy na linii dyrektor przedszkola – wójt gminy w zakresie funkcjonowania placówki,
- działania powódki, które polegały na nieprzeprowadzeniu przez nią rekrutacji do przedszkola na rok szkolny 2008/2009 oraz rok szkolny 2009/2010, których konsekwencją jest chaos organizacyjny i brak możliwości prawidłowego funkcjonowania placówki oraz destabilizacja jej funkcjonowania poprzez niemożność bieżącego podejmowania decyzji dotyczących pracy szkoły w zakresie dydaktyczno – wychowawczym, organizacyjnym i administracyjno – gospodarczym.

Mając na uwadze, iż jak to wyżej wskazano, do wręczonego powódce odwołania należy odpowiednio stosować regulacje dotyczące wypowiedzenia, należy również uznać, iż odpowiednie zastosowanie znajdzie także reguła rozkładu ciężaru dowodu, zgodnie z którą w niniejszym postępowaniu to na stronie pozwanej ciąży ciężar udowodnienia zasadności i prawdziwości wskazanych w odwołaniu przyczyn. W ocenie Sądu strona pozwana nie zdołała wykazać jednak prawdziwości wyżej przedstawionych przyczyn, mających stanowić szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający odwołanie powódki ze stanowiska dyrektora.

Odnośnie braku współpracy na linii dyrektor przedszkola – wójt gminy Sąd zauważył, że współpraca taka istniała, jednak była zła i utrudniona. Jednocześnie jednak nie można obciążać powódki odpowiedzialnością za złą współpracę, gdyż z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że za taki jej stan odpowiadał wójt, nie powódka. Jednocześnie powódka doskonale współpracowała z wszelkimi innymi podmiotami zainteresowanymi losami przedszkola (rodzice dzieci, rada pedagogiczna, komisja oświaty rady gminy), zaś jej pozytywna ocena przez rodziców, a tym bardziej ich zdecydowane stanowisko, jak również stanowisko wielu radnych w przedmiocie jej odwołania, wskazuje, że powódka była osobą dobrze prowadzącą przedszkole i umiejącą współpracować. Jednocześnie świadkowie wskazują, że to ze strony wójta współpraca ta była utrudniania, w dodatku sytuacja ta miała miejsce nie tylko w stosunku do powódki, ale również i w stosunku do innych placówek oświatowych. Z powyższego wynika, że brak przedmiotowej współpracy nie może uzasadniać odwołania. Należy bowiem również zauważyć, że winy za zaistniałą sytuację nie ponosi powódka, nie zostało też wykazane aby doszło do jakichkolwiek działań powódki, czy też jej zaniechań, które skutkowałyby takim „brakiem współpracy”. Wręcz przeciwnie, z pism przedstawionych w toku postępowania wynika wręcz, że to powódka była często stroną inicjującą kontakt z wójtem, jednak nie doczekała się ze strony wójta odpowiedzi (przykładowo

piśmo z dnia 3 września 2008 roku – k. 618 akt sprawy, w którym powódka wskazuje na dwukrotną próbę kontaktu w ważnej kwestii dotyczącej rekrutacji dzieci na rok szkolny 2008/2009 i brak odpowiedzi ze strony wójta).

Przechodząc do drugiej ze wskazanych przyczyn należy zauważyć, że wójt gminy C. wskazał na dwa zachowania powódki mające uzasadniać wniosek o doprowadzeniu przez nią do chaosu organizacyjnego i destabilizacji sytuacji w przedszkolu, a mianowicie na nieprzeprowadzenie rekrutacji do przedszkola na rok szkolny 2008/2009 oraz na rok szkolny 2009/2010.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że powódka faktycznie nie przeprowadziła rekrutacji na rok szkolny 2008/2009, jednak było to spowodowane czynnikiem obiektywnym – jej nieobecnością w związku ze zwolnieniem lekarskim. Co prawda Sąd zauważył, że wójt odwołał powódkę z udzielonego jej wcześniej urlopu wypoczynkowego, jednak jednocześnie od dnia 13 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 roku powódka miała zwolnienie lekarskie. Zresztą sam fakt, iż udzielony jej wcześniej przez wójta urlop wypoczynkowy był przez nią wykorzystywany na zabiegi lecznicze, o czym świadczy również doręczenie jej pisma wójta z dnia 7 maja 2008 roku w lecznicy, w której powódka przebywała, przemawia za tym, iż faktycznie była ona chora, nie można traktować więc jej zachowania jako uchylania się od przeprowadzenia rekrutacji, czy też jej sabotowania. W ocenie Sądu nie można obciążać powódki skutkami nieprzeprowadzonej przez nią rekrutacji w sytuacji, gdy jej nieobecność była spowodowana jej złym stanem zdrowia. Jednocześnie należy zauważyć, że wskazane zachowanie powódki miało miejsce na rok przed wręczeniem jej odwołania, co również budzi wątpliwości Sądu co do prawdziwości tej przyczyny jako faktycznie uzasadniającej odwołanie powódki ze stanowiska. Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że z przeanalizowanego wyżej orzecznictwa sądów administracyjnych wynika jasno, że szczególnie uzasadniony przypadek, umożliwiający odwołanie dyrektora placówki, to taka sytuacja, w której dalsze zatrudnianie danej osoby na stanowisku dyrektora rodzi niebezpieczeństwo dla interesu publicznego, w związku z czym wymagane jest natychmiastowe działanie w celu odwołania takiej osoby ze stanowiska. Nie można mówić o natychmiastowym działaniu w sytuacji, gdy wójt chce odwołać dyrektorkę przedszkola w związku z jej zachowaniem, które miało miejsce na rok przed samym odwołaniem. Niewątpliwie potrzebna jest pewna spójność czasowa, zdarzenie uznane za szczególnie uzasadniony przypadek powinno znajdować się w niewielkim odstępnie czasu od samego odwołania. Taki pogląd znalazł również potwierdzenie w orzecznictwie. W wyroku z dnia 19 marca 2013 roku, sygn. akt I OSK 2448/12, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał: „brak szybkiej reakcji organu prowadzącego szkołę na postępowanie dyrektora w naturalny sposób osłabia, a nawet z upływem czasu znosi możliwość jego odwołania z tej funkcji na podstawie przepisu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty. Jest on bowiem przewidziany dla przypadków wymagających natychmiastowego działania” (podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w przytaczanym wyżej wyroku o sygn. akt I PK 103/03). W związku z powyższym należy uznać, że po pierwsze nieprzeprowadzenie przez powódkę rekrutacji na rok szkolny 2008/2009 faktycznie zaistniało, jednak wynikało z obiektywnej niemożności związanej z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim, a po drugie zachowanie to nie może stanowić szczególnie uzasadnionego przypadku, gdyż upływ czasu spowodował niemożność uznania, iż naruszenie to może być przyczyną odwołania powódki w roku 2009.

Odnośnie drugiego zachowania powódki, również związanego z rekrutacją, tyle że tym razem na rok szkolny 2009/2010, a więc bezpośrednio poprzedzającą wręczeniem powódce odwołania, Sąd uznał, że również i to zachowanie powódki nie może być skuteczną podstawą dla jej odwołania, gdyż zarzut z odwołania jest nieprawdziwy. Powódka przeprowadziła bowiem tę rekrutację zgodnie ze zmienionym regulaminem rekrutacyjnym. Przede wszystkim Sąd zauważył, że zarzut przedstawiony powódce w odwołaniu polega na nieprzeprowadzeniu przez nią rekrutacji, a nie na jej przeprowadzeniu, tyle że w sposób nieprawidłowy. Pomimo to jednak Sąd przeprowadził również analizę prawidłowości procesu rekrutacyjnego na rok szkolny 2009/2010. Z analizy tej wynika, że powódka dochowała wszelkiej staranności w ramach tego procesu i nie można jej zarzucić jakiegokolwiek niestaranności, czy nieprawidłowości w działaniach. Co prawda Sąd miał na uwadze, że następczo, t.j. już po tym procesie rekrutacyjnym, a nawet po wręczeniu odwołania powódce, (...) Kurator Oświaty wskazał, że zapis o wyborze uczniów przez przedstawiciela organu nadzorującego jest niezgodny z prawem, jednak należy zauważyć, że w chwili przeprowadzania rekrutacji powódka działała zgodnie z uchwalonym regulaminem rekrutacji, przy uchwalaniu którego zwróciła się

do wójta z wnioskiem o wydanie opinii co do zmienionego regulaminu. Zarzutem dotychczasowym wobec tego regulaminu było bowiem stosowanie metody losowania przy wyborze dzieci do przedszkola w przypadku zbyt dużej liczby dzieci w stosunku do ilości wolnych miejsc w przedszkolu, którą to metodę zakwestionowało Ministerstwo Edukacji Narodowej, a następnie wójt wniósł o jej wykreślenie i zmianę regulaminu rekrutacyjnego. W odpowiedzi na polecenie wójta powódka doprowadziła do obrad rady pedagogicznej przedszkola, gdzie opracowano nowy regulamin. Regulamin ten został pozytywnie zaopiniowany przez wójta, wobec czego powódka nie miała powodu sądzić, aby w regulaminie tym występowały jakiegokolwiek nieprawidłowości. Jednocześnie wszelkie problemy z rekrutacją na rok szkolny 2009/2010 wynikały jedynie z działania wójta i osoby go reprezentującej, której decyzje co do wyboru dzieci były niejasne i zostały oprotestowane przez pozostałych rodziców. Jednocześnie rodzice swoje oburzenie i sprzeciwy kierowali nie w stronę powódki jako dyrektorki przedszkola, której nie zarzucono żadnych nieprawidłowości, ale właśnie w stronę wójta. Niewątpliwie więc sformułowanie w odwołaniu powódki zarzutu nieprzeprowadzenia rekrutacji na rok szkolny 2009/2010 jest po pierwsze nieprawdziwe (powódka rekrutację przeprowadziła w ramach swych kompetencji), a po drugie stanowi jedynie próbę przerzucenia na powódkę odpowiedzialności za działania samego wójta i osób go reprezentujących. Strona pozwana nie wykazała również w toku postępowania jakiegokolwiek wpływu rzekomego nieprzeprowadzenia przez powódkę rekrutacji na chaos organizacyjny w szkole, ograniczając się jedynie do zarzutów pod adresem powódki, które jak wskazano wyżej, powinny być kierowane jedynie pod adresem wójta.

Sąd miał również na uwadze, iż jak wynika z przytoczonego na początku przedmiotowych rozważań orzecznictwa, zachowanie pracownika, który ma być odwołany ze stanowiska dyrektora placówki, ma jednocześnie rodzic uzasadnione obawy co do prawidłowego funkcjonowania placówki, do tego stopnia, iż konieczne jest jego natychmiastowe odwołanie. W przedmiotowej zaś sprawie z analizy dokumentów przedłożonych w toku postępowania wynika, że po wręczeniu przez wójta powódce odwołania ujeli się za nią nie tylko rodzice dzieci uczęszczających do przedszkola, a więc grupa najbardziej zainteresowana w prawidłowym działaniu placówki, ale również i radni rady gminy C.. Z zeznań świadków wynika także, że powódka była powszechnie szanowana przez rodziców, radę pedagogiczną oraz członków komisji oświaty rady gminy, z którymi bardzo dobrze współpracowała dla dobra przedszkola. W ocenie zaś Sądu strona pozwana powinna również wykazać na czym polega zagrożenie w pozostawianiu powódki dalej na stanowisku, które to zagrożenie musi mieć konkretny i obiektywny charakter. Niewątpliwie nie może tu wystarczyć subiektywna opinia samego wójta. Nie jest w tym wypadku również wystarczającym przywoływanie treści pisma (...) Kuratora Oświaty z dnia 4 września 2009 roku, gdzie wskazano, że nie można przekazywać kompetencji w sprawie wyboru dzieci organowi prowadzącemu (w tym wypadku wójtowi), gdyż w chwili przeprowadzania rekrutacji powódka nie miała takiej wiedzy, ponadto prowadziła rekrutację zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez wójta. Wójt zaś jako właśnie organ prowadzący mógł wcześniej zwrócić się do kuratora z prośbą o wydanie opinii w sprawie takiego zapisu w regulaminie rekrutacyjnym, czego jednak nie zrobił. Również w wystąpieniu pokontrolnym NIK wskazano, że rekrutację przeprowadzano do przedszkola w oparciu o regulaminy niezgodne z prawem. Jednak należy wskazać, że regulamin, na podstawie którego dokonano rekrutacji na rok szkolny 2009/2010, został pozytywnie zaopiniowany przez wójta, wobec czego niezasadnym jest w ocenie Sądu tłumaczenie, jakoby nagle wójt uznał, że regulamin jest niezgodny z prawem, w związku z czym odpowiedzialność powinna ponieść dyrektorka. To wójt bowiem pozytywnie zaopiniował ten regulamin, wobec czego w sytuacji, gdyby uznał on, iż regulamin ten rzeczywiście jest niezgodny z prawem to on sam powinien zawiadomić o tym dyrektorkę, czego jednak przy rekrutacji z roku 2009/2010 nie uczynił. Sąd ponadto zauważył, że protokół wystąpienia kontrolnego NIK, ani też stanowisko (...) Kuratora Oświaty z dnia 4 września 2009 roku nie istniały w chwili wręczenia powódce odwołania, wobec czego nie sposób uznać, jakoby wójt kierował się tym, iż powódka przeprowadza rekrutację niezgodnie z przepisami, ponieważ nie miał jeszcze takiej wiedzy. Wiedza ta doszła do niego dopiero najwcześniej na początku września 2009 roku wraz z pismem kuratora. Nie można również tracić z pola widzenia faktu, iż ostatecznie cały chaos organizacyjny został spowodowany przez wójta i jego przedstawiciela, którzy zastosowali niejasne kryteria wyboru dzieci do przedszkola. Pozwany nie wykazał jednocześnie, aby działania powódki spowodowały jakąkolwiek destabilizację przedszkola, wszelkie bowiem protesty rodziców wynikały z działań wójta, a nie z działań powódki, która

przy procesie rekrutacyjnym na rok szkolny 2009/2010 trzymała się ściśle pozytywnie zaopiniowanego wcześniej przez samego wójta regulaminu rekrutacji.

Podsumowując Sąd uznał, że wskazane w treści odwołania wręczonego powódce dnia 25 czerwca 2009 roku przyczyny nie są prawdziwe, a co za tym idzie należy uznać, iż nie została spełniona przesłanka szczególnie uzasadnionego przypadku z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty. Ustawodawca uzależniając od jej spełnienia możliwość odwołania dyrektorki w ciągu roku szkolnego jednocześnie zawęził krąg sytuacji, w których odwołanie takie jest możliwe. Wobec tego ocena, iż w danej sytuacji nie doszło do spełnienia tego warunku ustawowego musi prowadzić do wniosku, iż wręczone powódce odwołanie jest niezgodne z prawem.

W tym miejscu należy przejść do roszczenia powódki, które opiera się na odpowiednim stosowaniu art. 45 KP. Zgodnie bowiem z art. 45 § 1 KP w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umowy o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Jednocześnie jednak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 5 maja 1993 roku, sygn. akt I PZP 15/93 wskazał, że w przypadku odwołania nauczyciela z funkcji kierowniczej nie przysługuje mu roszczenie o orzeczenie bezskuteczności odwołania czy o przywrócenie go do pracy na dotychczasowym stanowisku, lecz jedynie roszczenie odszkodowawcze na podstawie odpowiednio stosowanych regulacji z art. 45 § 2 KP i art. 47¹ KP. W przedmiotowej sprawie powódka również sprecyzowała swe żądanie wnosząc o zasądzenie na jej rzecz tytułem niezgodnego z prawem odwołania jej ze stanowiska dyrektora przedszkola odszkodowania w wysokości jej trzymiesięcznego wynagrodzenia. Wysokość tego wynagrodzenia została ustalona na podstawie zaświadczenia o wynagrodzeniu z karty 65 akt sprawy, zgodnie z którym wynagrodzenie miesięczne powódki wynosiło 4.511,96 zł. Wobec powyższego żądane przez powódkę odszkodowanie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia wyniesie 13.535,88 zł. W związku zaś ze stwierdzeniem wyżej, że wręczone powódce odwołanie jest niezgodne z prawem należy uznać, że jej roszczenie w przedmiocie odszkodowania we wskazanej wysokości jest zasadne.

Sąd rozpoznając niniejszą sprawę miał na uwadze, iż Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 12 lutego 2014 roku, wydanego w sprawie VII Pa 156/13, którym uchylił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 6 marca 2013 roku, zlecił Sądowi w toku ponownego rozpoznania niniejszej sprawy również ocenę przyczyn odwołania powódki ze stanowiska dyrektora przedszkola w związku z pismem wójta gminy C. z dnia 10 czerwca 2009 roku skierowanym do (...) Kuratora Oświaty. W piśmie tym wójt wskazał na szereg przykładów niewykonywania przez powódkę jej obowiązków. W ocenie Sądu jednak pismo wójta z dnia 10 czerwca 2009 roku nie może stanowić jednocześnie uszczegółowienia katalogu przyczyn wskazanych w odwołaniu. W samej treści odwołania powinny być bowiem wskazane wszystkie przyczyny mające je uzasadniać, tak aby osoba odwoływana mogła skutecznie dokonać kontroli zasadności samego aktu odwołania. Niedopuszczalną jest sytuacja, gdy odwołanie zawiera jedynie ogólne sformułowania co do jego przyczyn, zaś ich uszczegółowienie znajduje się w piśmie, które w ogóle odwoływanemu pracownikowi nie zostało przekazane. Warto zwrócić uwagę na przytaczany już wyżej wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 12 marca 2014 roku, sygn. akt II SA/Bd 1566/13, w którym Sąd wskazał, że organ odwołujący pracownika ze stanowiska kierowniczego powinien w sposób wyczerpujący wskazać okoliczności uzasadniające zastosowanie tego trybu nadzwyczajnego z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty i umotywić swe rozstrzygnięcie tak, aby wywód i argumentacja prawna mogły podlegać wnikliwej analizie sądu. Mając na uwadze, iż do odwołania rozpatrywanego w niniejszej sprawie należy odpowiednio stosować także przepisy dotyczące wypowiedzenia umowy o pracę Sąd uznał również, że odpowiednio należy także zastosować poglądy wykrystalizowane w orzecznictwie dotyczącym wypowiedzenia, które jasno wskazują, że przyczyna wypowiedzenia (odwołania) powinna być w jego treści wskazana w sposób konkretny, bowiem w przypadku kontroli sądowej Sąd ocenia zasadność i zgodność z prawem wypowiedzenia (odwołania) tylko w odniesieniu do wskazanej wprost w jego treści przyczyny (por. wyrok SN z dnia 19 lutego 2009 roku, sygn. akt II PK 156/08). Wobec powyższego w ocenie Sądu nie można dokonywać interpretacji przyczyn odwołania w kontekście pisma skierowanego przez wójta do kuratora,

bowiem jedynie przyczyny wskazane *expressis verbis* w treści odwołania mogą być przedmiotem analizy sądowej w niniejszym postępowaniu.

Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania powódka nie popierała roszczenia o przywrócenie jej do pracy, stąd też postępowanie w tej części należało umorzyć na podstawie art. 355 § 1 KPC.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie I.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł mając na uwadze regulację zawartą w art. 98 KPC oraz wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 lutego 2014 roku. Sąd Okręgowy uchylając wyrok Sądu Rejonowego z dnia 6 marca 2013 roku spowodował konieczność orzeczenia w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Powódka wygrała co do swego roszczenia odszkodowawczego. W przypadku powódki podniesione przez nią najpierw roszczenie o przywrócenie do pracy i następnie o zasądzenie odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska kierowniczego, nie są roszczeniami alternatywnymi, jak to ma miejsce w przypadku roszczeń związanych z niezgodnym z prawem wypowiedzeniem umowy o pracę. Cytowana już uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1993 roku, sygn. akt I PZP 15/93 przesądziła, iż powódce przysługuje jedynie roszczenie odszkodowawcze, nie może się ona domagać przywrócenia jej do pracy. W związku z takim pouczeniem podanym w uzasadnieniu Sądu Okręgowego (k. 433), na pierwszej rozprawie po uchyleniu wyroku (k. 474) powódka oświadczyła, że nie popiera roszczenia o przywrócenie do pracy, a jedynie o odszkodowanie (k. 484). Dlatego w ocenie Sądu należy zasądzić na rzecz powódki od pozwanego całość kosztów tytułem opłaty od pozwu oraz opłaty od apelacji, bowiem powódka działając bez profesjonalnego pełnomocnika mogła nie wiedzieć o niemożności dochodzenia przywrócenia do pracy, tym bardziej, iż kwestia ta znalazła rozstrzygnięcie dopiero w uchwale Sądu Najwyższego. Nie wynika to wprost z jakiegokolwiek zapisu aktu prawa powszechnie obowiązującego, czy z pouczenia z pisma odwołującego ją ze stanowiska. Należy mieć na uwadze, iż powódka uiszczając całą opłatę od pozwu, jak i również całą opłatę od apelacji miała na celu jedynie obronę swych praw pracowniczych, ponadto nie można tracić z pola widzenia faktu, że ostatecznie okazało się, że jej argumentacja - na której opierała zarówno swe roszczenie o przywrócenie do pracy jak i roszczenie odszkodowawcze - jest słuszna, bowiem wręcz jej odwołanie zostało uznane za niezgodne z prawem. Wobec powyższego, mając na uwadze względy słuszności (art. 102 KPC) i wynik sprawy Sąd uznał, iż na rzecz powódki należy zasądzić zwrot kosztów poniesionej przez nią opłaty od pozwu oraz opłaty od apelacji, w sumie 6.768 zł.

Sąd nakazał również pobrać od pozwanego, jako strony przegrywającej, na rzecz Skarbu Państwa kwotę w sumie 111,86 zł tytułem poniesionych przez Skarb Państwa tymczasowo kosztów świadka S. T..

Sąd nadał również wyrokowi w pkt. I rygor zgodnie z art. 477² § 1 KPC do kwoty 4.511,96 zł, stanowiącej jednomiesięczne wynagrodzenie powódki, zgodnie z zaświadczeniem z k. 65 akt sprawy.